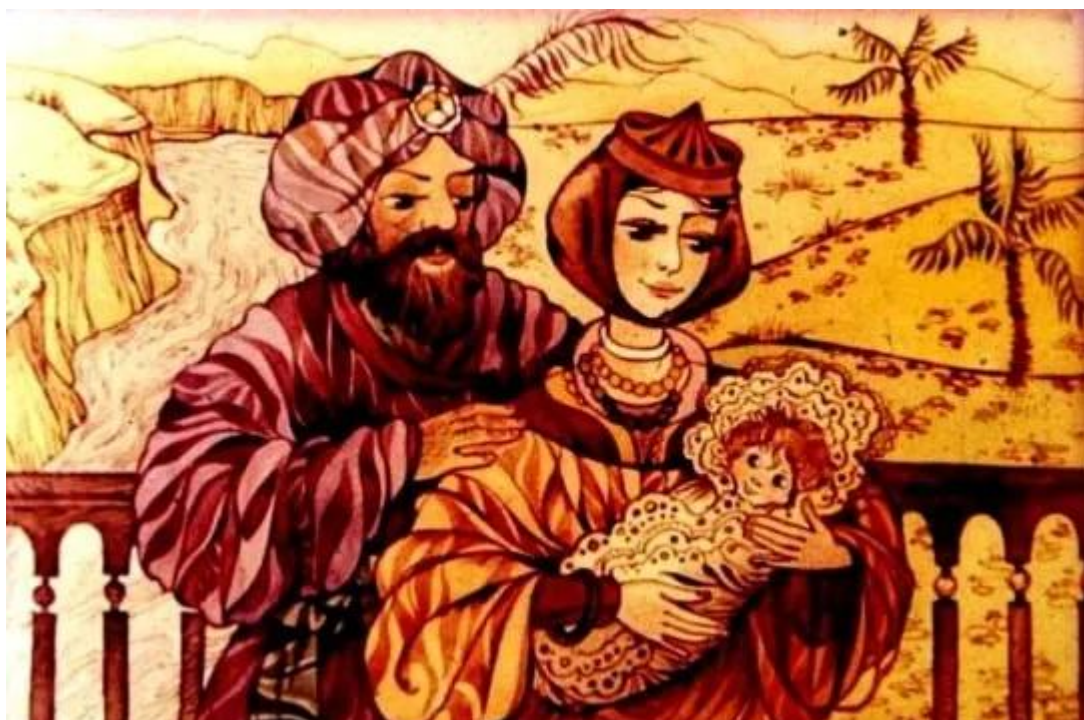

PRINTESA "SEPTEMBRIE" - de SOMERSET MAUGHAM

La Început, Regele Simbului avu două fete, pe care le-a botezat "Noapte" și "Zi". După aceea, soția sa i-a mai dăruit încă două fete, iar regele le-a botezat pe toate patru cu numele anotimpurilor: "Primăvara", "Vara", "Toamna" și "Iarna". Pește ceva timp, soția sa a născut una trei fete, iar regele le-a botezat pe toate șapte cu numele zilelor săptămânii: "Luni", "Marți", "Miercuri", "Joi", "Vineri", "Sâmbătă" și "Duminică". Dar soția sa a născut o fata, iar regele a trebuit să se gândească la o nume noi pentru toate cele 8 fete. Astfel ele au fost botezate cu numele lunilor anului: "Ianuarie", "Februarie", "Martie", "Aprilie", "Mai", "Iunie", "Iulie" și "August".

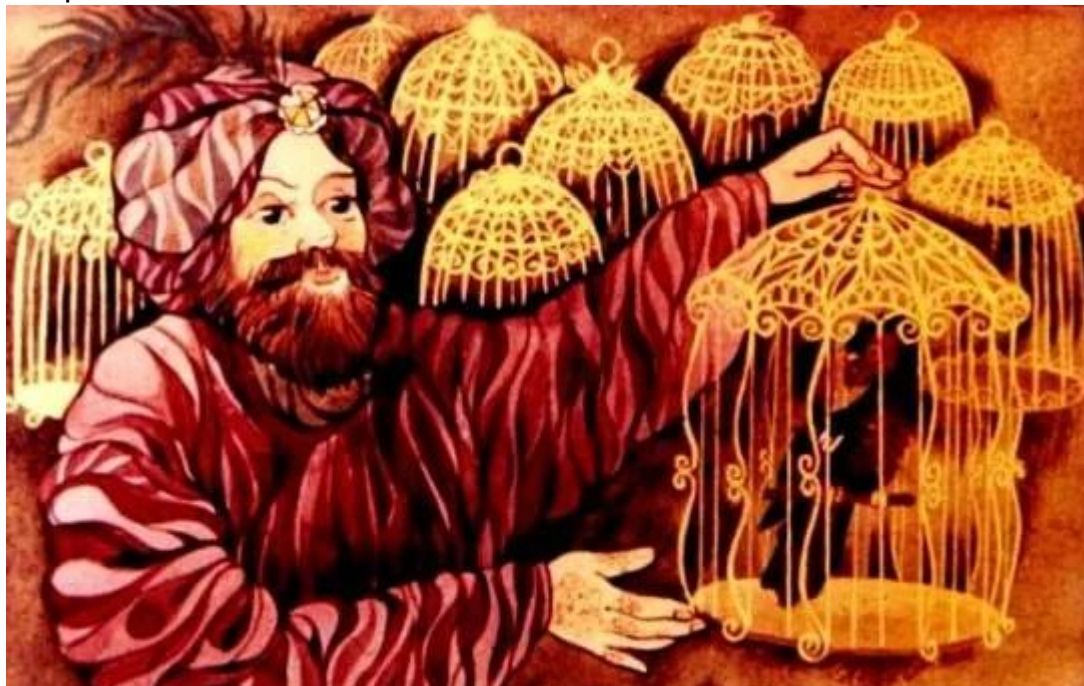

Cand regina a nascut-o si pe cea dea noua fata, au botezat-o "Septembrie". Regina ii spuse regelui ca lunile anului sunt douasprezece la numar, si ar mai fi putut darui sotului ei inca trei fete. Insa regele ii raspunde ca noua fete sunt si asa destul de mult pentru el.

Timpul trecea, iar fetele regelui Siamului cresteau de la o zi la alta. Primele opt

fete ale sale aveau caractere foarte schimbatoare, poate si din pricina ca multe dintre ele fuseseră botezate de mai multe ori. Fata cea mica, Printesa "Septembrie", era inasa buna si cuminte.

De ziua lui, regele gasiti de cuvinte sa ofere fiicelor sale un cadou special. Astfel, fiecare fata primi o cusca maiestrit lucrata in aur, in care se afla cate un papagal. Papagalii stateau sa spuna cateva fraze in mai multe limbi straine, si asta li se parea tuturor celor din palat un lucru extraordinar.

Dar din cine stie ce pricina, papagalul primit in dar de Printesa "Septembrie" muri in cusca lui, iar fata fu foarte intristata din acest motiv.

Seara urmatoare, o privighetoare din gradina palatului, veni sa o viziteze pe Printesa Septembrie. Fata fu foarte bucuroasa, caci ii ducea dorul papagalului, iar privighetoarea pica tocmai la timp.

Privighetoarea incepu sacante un cantec asa de frumos despre gradina palatului, despre lacul aflat acolo si pestisorul cel de aur ce inota in el, incat Printesa "Septembrie" fu incantata.

Cand privighetoarea isi ispavi cantecul ei minunat, o intreba pe printesa daca doreste sa ramana la palat, in locul papagalului care murise. Printesa fu foarte bucuroasa la auzul acestor cuvinte, si astfel privighetoarea ramase acolo.

Privighetorea canta pana noapte tarziu, iar printesa adormi fericita.

A doua zi dimineata, privighetoarea isi incepu cantezul, iar printesa se trezi din somn foarte bine dispusa.

De bucurie ca privighetoarea se afla in palat si o delecta cu cantec ei nemaiauzit, printesa o mangâie îndelung. Privighetoarea se simti la randul ei minunat sub mangaierea mainilor calde ale printesei.

Printesa porunci apoi cameristei sa-i aduca de mancare pentru prietena ei, privighetoarea. Dupa ce privighetoarea fu hranita chiar din mana printesei,...

...aceasta se gandi sa plece la plimbare cu ea prin palat, pentru a o arata tuturor celor de acolo. Regina, mama printesei, fu incantata de cantecul privighetorii, pentru ca pasarea se dovedea Mult mai talentata decat papagalii celorlalte fice ale ei.

Insa cand surorile mai mari ale lui "Septembrie" vazura cat de minunat canta privighetoarea, devenira foarte pizmuitoare pe tanara printesa. Din aceasta pricina, ii spusera printesei, ca ele deplang faptul ca aceasta si-a pierdut papagalul oferit de tatal lor, regele, dar ca vor strange impreuna bani si ii vor lua altul in loc.

Apoi, privighetoarea putea sa plece din palat.

Prințesa “Septembrie” le spuse surorilor ei, ca nu doreste acest lucru, caci privighetoarea era pentru ea mult mai de pret decat papagalul. Atunci, surorile ii ziseră ca privighetoarea este o pasare schimbatoare, si o va parasi pana la urma printesa. “Septembrie” se intrista de auzul acestui lucru, caci tineea foarte mult la privighetoare si nu ar fi vrut sa o piarda.

A doua zi, surorile lui “Septembrie” venira in camera mezinei, si o intreba unde se

afla privighetoarea, caci aceasta nu se zarea pe niciier. "Septembrie" le spuse ca privighetoarea plecase in vizita la rudele ei, dar ii promisese ca se va intoarce inspre seara.

Cand surorile mai mari auziura acest lucru, ii spusera lui "Septembrie" ca de acum inainte nu o va mai vedea pe privilegiatoarea. Aceasta va ramane cu siguranta in alta parte, desi palat si se ofrise tot confortul. Pedeapsa, i se facuse si cinsta de a se aprecia cântecul. "Septembrie" spuse ca ea crede ca privilegiatoarea va reveni, doar ii promise acest lucru. Surorile ii ziseră atunci, ca daca privilegiatoarea se va mai intoarce la palat, "Septembrie" sa faca bine si sa inchida in cazul de cur în care i-a tinuse pagubalu. Astfel, chiar daca privilegiatoarea va dori sa paraseasca, i va fi cu neputinta.

Dupa plecarea surorilor ei, "Septembrie" ramase cu inima indoita. Incepe sa se creza ca privighetoarea o va parasi pentru totdeauna, caci aceasta intarzia sa apara. "Septembrie" varsa lacrimi amare la acest gand.

Cand printesa se mai linistii, isi zise ca daca totusi privighetoarea se va mai intoarce, va trebui neaparat sa o inchida in cusca de aur primita de la tatal ei, pentru ca pe viitor sa nu mai indure atata suferinta.

Privighetoarea veni, iar printesa o intampina cu bucurie. Apoi, o lua usurel in mana, si o baga in cusca de aur. Privighetoarea se sperie, caci nu era obisnuita sa se afle in dosul gratilor. Printesa incerca sa o linisteasca, spunandu-i ca acest lucru este spre binele ei, caci aveau multe pisici in palat, care puteau sa manance oricand privighetoarea.

Apoi, "Septembrie" ii oferi privighetori de mancat. Aceasta nu manca decat pe jumatate, ca si se simtea foarte mahita in sinea ei. Printesa ii spuse privighetori ca

nu are de ce sa fie separata, doar in cusca in care se afla, se bucura de cel mai bun tratament. Iar cusca aceea nu era un obicei. Regele, tatal ei, fusese atat de incantat de ea atunci cand mesterul i-o aduse la palat, incat porni ca acesta sa fie omorat, pentru a nu realiza in viitor alta mai frumoasa.

Insa vorbele acestea nu aveau darul de a indeparta amaraciunea privighetorii. Ea nu bau nici apa pe care printesa i-o pusese in cusca, intr-o farfurioara maiestrit lucrata.

Mai tarziu, printesa "Septembrie" ii spuse privighetorii ca ar vrea sa-i mai auda cântecul ei cel minunat. Privighetoarea incepu sa cante, dar la mijlocul melodiei se opri.

"Printesa "Septembrie", vreau sa ies afara din cusca, altfel nu mai pot canta mai departe" ii spuse privighetoarea. "Iar daca nu mai cant, voi muri cu siguranta".

Printesa se amari foarte tare, atunci cand auzi aceste cuvinte din gura

privighetoarii. Ea nu-i voia decat binele pasarilor, si nu putea suporta gandul ca aceasta o putea parasi oricand, din clipa in care isi va regasi libertatea.

De aceea, printesa lua cusca in care se afla privighetoarea si o scoase la plimbare afara din palat. Insa privighetoarea ii spuse printesei "Septembrie", ca frumusetea acelor locuri prin care se plimbau, era umbra de gratiile custii in care se afla.

Timpul trecea, iar privighetoarea odata intoarsa in palat, refuza sa bea si sa manance. Cantecul ei nu se mai facea auzit. "Septembrie" le spuse surorilor ei mai

mari tot ceea ce se intampla cu privighetorea, insa acestea sa-s mentina pozitia si sa nu lase pasarea in libertate. Ori se obisnuieste cu viata din cusca, ori moare, si atunci nimeni nu-i va simti lipsa, caci este o pasare nesuferita si nerecunoscatoare.

A doua zi dimineata, Printesa gasi privighetorea zacand nemiscata in cusca cea de aur. Crezand ca aceasta a murit, printesa deschide usa custii si scoase privighetorea de acolo. Inima acestuia abia mai palpita. Printesa incepu sa planga, caci din pricina ei, privighetorea era pe cale sa moara.

Insa mainile calde ale printesei, si lacrimile fierbinti ale acesteia, ce cadeau pe corpul privighetorii, avura menirea de a readuce pasarea la viata.

Printesa ii spuse atunci privighetorii, ca de acum inainte nu o va mai inchide niciodata in cusca - aceasta era libera sa zboare oriunde dorea. Privighetorea ii multumi printesei pentru ca aceasta ii redase libertatea, si ii fagaduie ca se va intorce negresit la ea.

Printesa ii dadu drumul privighetorii sa zboare pe fereastra larg deschisa. Insa acest lucru il facu cu inima grea, caci "Septembrie" iubea pasarea aceea nespus de mult, si nu se impaca deloc cu gandul de a nu o mai vedea in fiecare zi in preajma ei.

Privighetoarea zbura in inaltul cerului, bucurandu-se din plin de libertatea regasita.

In urma ei, "Septembrie" versa lacrimi amare, caci printesa pusese fericirea privighetorii inaintea propriei ei fericiri.

Cand surorile lui "Septembrie" afla cele intamplate, se bucura in sinea lor ca printesa cea mica si-a pierdut pasarea la care tineau asa de mult.

Insa privighetorea s-a intors la "Septembrie". Fata dormea zi si noapte cu fereastra deschisa, iar privighetorea putea veni si pleca de acolo oricand.

Noaptea, privighetorea ii canta printesei cantecul ei preferat, iar "Septembrie" adormea fericita.

În cele din urmă, regele Cambodgiei a cerut-o de soție pe prințesa "Septembrie", care era cea mai frumoasă dintre surorile ei. Și asta pentru că fata dormea în fiecare noapte cu fereastra deschisă, pentru a auzi cântecul minunat al privighetorii, iar aerul din început era vesnic primenit. Regele Cambodgiei a dus-o pe "Septembrie" în țara sa, calare pe un elefant alb, semn că fata se bucura de mare prețuire în ochii săi.

Celelalte opt surori ale lui "Septembrie" devenisera insa urate. Aerul inchis din camerelor lor le imprimase si acesta o mina posomorata. Ele nu s-au putut casatori cu regi precum "Septembrie", de aceea tatal lor le-a maritat cu consilierii de-ai sai, daruindu-le fiecareia drept zestre cate o masura de ceai si o pisica Siamzea.

